

Вжиті очільниками Придніпровського регіону адміністративні заходи були спрямовані на посилення громадського порядку, стабілізацію суспільно-політичної ситуації, що мало вагомі наслідки для зміцнення обороноздатності та безпеки.

Список використаних джерел:

1. Басс В. О., Корж-Ікаєва Т. Г. Правовий режим воєнного стану та його адміністративно-правове забезпечення в умовах повномасштабного збройного конфлікту в Україні. *Юридичний електронний журнал*. № 5, 2023. С.489-492.
2. Воропай Т. С. Джорджо Агамен: надзвичайний стан як парадигма сучасної політики. *Вісник ХНУ імені В.Н.Каразіна*. Серія «Філософія. Філософські перипетії». Випуск 52. 2015. С. 78-81.
3. Державний архів Дніпропетровської області. – ф.11, оп. 1, справа 1220. Циркуляри департаменту поліції та постанови Катеринославського губернатора. 1913. 39 арк.
4. Кузніченко С. В. Правовий режим воєнного стану в СРСР 1941-1945. *Право і безпека*. № 2 2002. С.80-85.
5. Синявська О. Ю., Повалена М.В., Носевич Н.Р. Правовий режим воєнного стану: аналіз законодавства України. *Академічні візії*, (17). URL : <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/237>.

Назарій АНДРУЦЬКИЙ

курсант 2 курсу ННППФПНП

Інна ШИНКАРЕНКО

доцент кафедри гуманітарних дисциплін та психології поліцейської діяльності, кандидат психологічних наук, доцент Дніпрокого державного університету внутрішніх справ

**ПСИХОЛОГІЧНИЙ СТАН ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ПІД ЧАС
ВИКОНАННЯ СЛУЖБОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ**

Під час російської агресії на Україні виникло важливе питання про психологічний та емоційний стан поліцейських під час воєнного стану. Хоча поліцейські завжди перебувають у стані психологічної напруги, з початком бойових дій психологічне навантаження на них значно зросло.

Протягом військового стану працівники поліції високо відчують стресовий вплив. Фактори, такі як травматичні події, загроза особистої безпеки, розрив родинних зв'язків, довготривала розлука з сім'єю та близькими, висока відповідальність і непередбачувані обставини, суттєво впливають на психоемоційний стан поліцейських. Зокрема, поліцейські можуть відчувати значний тиск і відповідальність, захищаючи громадян та забезпечуючи безпеку під час екстремальних ситуацій. Недостатнє

фінансування, обладнання та перевантаження роботи також можуть спричинити стрес серед поліцейських.

Працівники поліції щоденно виконують свої обов'язки в умовах екстремальної складності, пов'язаних із боротьбою проти злочинності, високим рівнем відповідальності та забезпеченням прав і свобод громадян, особливо під час воєнного стану.

Унаслідок цих факторів можуть виникати психологічні напруження, такі як тривога, втома та, найгірше з усього, вияви агресії спрямовані до оточуючих. Тому важливо розуміти, який рівень агресії є прийнятним, а який може мати деструктивні наслідки.

У науковій літературі розрізняють різні рівні вияву агресивності серед працівників поліції, особливо під час виконання ними службових обов'язків під час військового часу. Фактори, які визначають ступінь агресивності, включають:

1. Високий рівень – характеризується внутрішньою схильністю до емоційних «вибухів», реакції на невеликі приводи, виражений негативізм, постійна недовірливість та підозрілість до навколишнього світу, а також постійна готовність до нападу, навіть у ситуаціях, які не мають конфліктного характеру.

2. Середній рівень – може проявитися тільки в особистісно значущих або екстремальних ситуаціях.

3. Слабкий рівень – агресія не виявляється навіть у екстремальних, психогенних ситуаціях.

Важливо враховувати, що наявність агресивного ставлення серед поліцейських під час воєнного стану є неуніверсальним явищем і не відображає поведінку всіх працівників поліції. Багато поліцейських виявляють професіоналізм і дотримуються етичних норм, навіть у найскладніших умовах.

Проте, ураховуючи можливі наслідки агресивної поведінки, важливо забезпечити поліцейським підтримку та допомогу для збереження їх психоемоційного здоров'я.

Організація, в якій служить поліцейський, має забезпечувати регулярні психологічні консультації та підтримку. Поліцейським слід надавати можливість висловлювати свої емоції та враження, а також знаходити ефективні методи керування стресом.

У психограмах основних видів поліцейської діяльності відзначається необхідність середнього рівня агресивності, який відображається у різних психодіагностичних методиках. Такий рівень агресивності сприяє самозахисту, ефективному виконанню завдань в екстремальних умовах і захисту тих, хто цього потребує. Ці дії є суспільно корисними та законними виявами агресивності.

Ми вважаємо, що психоемоційний стан працівників поліції під час воєнного стану в Україні, зокрема аспект агресії, є значущим і потребує уваги

та наукового вивчення. З урахуванням високого рівня стресу та небезпеки, з якими стикаються поліцейські, важливо приймати заходи для забезпечення їхнього психологічного благополуччя. Однак, важкощі службової діяльності поліцейських, зокрема жорстка та статусна регламентація, можуть викликати психотравматичні наслідки та загострити деструктивну агресію. Ця агресія має негативний вплив, підвищуючи конфліктність і обмежуючи можливість соціальної співпраці; вона також заважає конструктивній взаємодії, може призводити до вчинення помсти, самоствердження, застосування примусу та підвищення самооцінки. [3]

Таким чином, емоційний стан поліцейських під час військового стану в Україні, включаючи аспект агресії, є складним і ключовим фактором, який впливає на їхню професійну діяльність і психічне здоров'я. Постійна небезпека, вплив насильства і стресові ситуації можуть сприяти підвищенню рівня агресії серед поліцейських. Проте важливо усвідомлювати, що агресія не є нормою і може мати шкідливі наслідки.

Для збереження психічного здоров'я поліцейських під час воєнного стану необхідно забезпечити їм адекватну психологічну підтримку, проводити навчання з управління стресом та конфліктами, а також використовувати індивідуальний підхід до кожного працівника. Важливо створювати безпечне та підтримуюче робоче середовище, де поліцейські можуть виражати свої емоції та знаходити ефективні методи управління стресом.

Подолання фактора агресії в поліції під час воєнного стану потребує комплексного підходу, що включає як індивідуальні, так і організаційні заходи. Забезпечення підтримки та допомоги поліцейським у збереженні їхнього психоемоційного благополуччя є ключовим для забезпечення їхньої ефективності та професіоналізму у виконанні важливої ролі в умовах військового конфлікту.

Список використаних джерел

1. Гриб Н. Профілактика деструктивної агресивності у військовослужбовців. *Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка*. 2018. № 4. С.38–41.
2. Гуменюк Л., Сулятицький І. Психологія професійної діяльності працівників органів внутрішніх справ: навч. посіб. Львів : ЛьвДУВС, 2011. 648с.
3. Макарова О.П. Стресотійкість працівників поліції в залежності від типу темпераменту. *Norwegian Journal of development of the International Science* № 55\2021-ISSN 3453-9875. Vol. 2 (69 стр.).
4. Шубіна Н. Упровадження в національне законодавство позитивного зарубіжного досвіду застосування поліцейського піклування. *Підприємство, господарство і право*. 2020. № 10. С.194–198.